

THIÊN CHÚA HẰNG Ở BÊN CON NHƯ MỘT TRANG CHIẾN SĨ OAI HÙNG!

... Năm Đời Sống Thánh Hiến được Đức Thánh Cha Phanxicô công bố chính thức khởi sự ngày 30-11-2014 và kéo dài đến ngày 2-2-2016 nhằm Lễ Nến, Lễ Đức Bà dâng Đức Chúa GIÊSU vào Đền Thánh. Xin giới thiệu chứng từ của Chị Nathalie Pascale nữ tu Kín Cát-Minh thuộc Đan Viện Hòa Bình Mazille ở Saône-et-Loire thuộc miền Trung nước Pháp. Cuộc sống đan-tu chiêm-niệm lột bỏ tất cả để chỉ nối kết với điều chính yếu.

Từ 10 tháng qua tôi sống trong cộng đoàn. Trước khi đặt chân đến Đan Viện lần đầu tiên vào năm 2008 tôi không biết cũng không hiểu đời chiêm niệm có ý nghĩa gì. Tôi cũng mù tịt về Đan Viện Kín Cát-Minh. Thế nhưng tiếp xúc đầu tiên ấy đã gây chấn động nơi tôi. Nó thức tỉnh các vấn nạn từ lâu vẫn chôn kín trong tôi: "Cuộc đời tôi có ý nghĩa gì? Đây là chiều sâu Đức Tin tôi đặt nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ?" Tôi đã dành ra một thời gian khá lâu

để chiến đấu trước khi đáp lại tiếng gọi của Chúa. Bởi vì, ra đi tức là bỏ rơi mọi dự án, mọi ước mơ trở thành y tá, hoạt động nhân đạo và lập gia đình sinh con cái.

Khi chọn gia nhập đại gia đình Kín Cát-Minh tôi đã "Thưa Vâng" với Chúa, giải đáp một vấn nạn đề ra cho tôi vào năm 15 tuổi. Nhưng tiếng "Xin Vâng" tôi thưa cùng Chúa vẫn vượt quá mức tôi, bởi vì, cho dầu tôi đáp lại cách hoàn toàn tự do: "Này con đây, con đến để thực thi thánh ý Ngài" (Do Thái 10,9), thì Người khởi đầu vẫn chính là THIÊN CHÚA. Chính THIÊN CHÚA tin nơi con người trước, khi yêu thương con người cho đến cùng. "Không phải các con đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con" (Gioan 15,16). Vì thế, khi quyết định bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ, thật ra đó chỉ là cách thức tự do tôi đáp lại một Tình Yêu đã được dâng tặng trước. Gia nhập dòng tu tức là học chọn Chúa mỗi ngày, biết "Thưa Vâng" trong mỗi hành vi và bước theo Chúa không chút sợ hãi nhưng hoàn toàn tin tưởng để cho Chúa dẫn dắt. Theo Chúa là nghe tiếng Chúa phán: Thầy đang ở với con trong mỗi giây lát, trong mọi chi tiết nhỏ nhất nhất của cuộc sống thường nhật, trong niềm vui cũng như trong thử thách. Theo Chúa là chấp thuận lãnh nhận tất cả từ Đấng là Đường là Sự Thật và là Sự Sống. Chỉ khi nào hiểu và thực thi những điều vừa nói thì mới có thể thực sự sống ơn gọi tu dòng.

Một điều đánh động lòng tôi nhất trong cuộc sống nơi Đan Viện Kín Cát-Minh là sự hiệp nhất của cộng đoàn trước THIÊN CHÚA. Chị Em tụ họp để cầu nguyện và để gánh vác toàn thể giới dưới cái nhìn của THIÊN CHÚA. Mỗi ngày chúng tôi có hai giờ cầu nguyện chung trong thinh lặng. Chính sự thinh lặng trong giờ cầu nguyện chung này gây xúc động mạnh nơi tôi khi tôi đặt chân lần đầu đến Đan Viện. Tôi như bị quặn thắt trong ruột bởi khoảng không gian chưa biết đó, ở tận nơi sâu kín của con người tôi, nơi gặp gỡ mà tôi nghe có tiếng nói nhỏ nhẹ thấp thỏm tôi và không bao giờ lìa xa tôi nữa.

Thinh lặng nội tâm là một cảm nghiệm gây kinh ngạc cho phép tiếp nhận những tư tưởng thầm kín nhất, những tư tưởng mà chỉ được diễn đạt khi mọi tiếng nói ồn-ào nhảm-nhí ngưng bật hẳn. Thinh lặng này thật sự làm tôi xúc động bởi nó làm vang vọng một Lời phát ra và được tiếp nhận: Lời THIÊN CHÚA. Lời Chúa được đọc lên, được lắng nghe, được suy tư, được ngẫm nghĩ giữa cộng đoàn con người và tận nơi sâu kín của tâm lòng chúng ta. Thinh lặng thuộc thành phần mọi cuộc đối thoại chính yếu. Mọi lời nói quan trọng đều cần thinh lặng để hình thành.

Sống chung là một thách đố cần được xây dựng mỗi ngày. Tiếp nhận tha nhân trong cái khác biệt của họ. Thật đẹp biết bao khi các thế hệ tuổi tác khác nhau cùng chia sẻ một nếp sống cộng đoàn. Nhưng sống chung đòi hỏi tôn trọng người khác. Trong cộng đoàn đan tu thì chính việc tuân giữ quy luật giúp tạo bầu khí hòa điệu giữa Các Chị Em. Một bầu khí hòa điệu mang lại không biết bao nhiêu phúc lành. Một nữ đan sĩ cao niên nói với tôi: "Hòa bình, trước khi mong muốn được xây dựng nơi khác, nó cần phải được thực hiện tại đây, nơi chính cộng đoàn đan tu này!".

Lý do lôi cuốn tôi vào Đan Viện Kín Cát-Minh chính là một cuộc sống đơn sơ, trần trụi. Các Đan Sĩ đã bỏ hết chỉ giữ lại cái chính yếu. Thật vậy, trước đây tôi nghĩ mình không thể sống nếu không có cái điện thoại di động, cái máy vi tính, Internet, cái xe hơi. Thế rồi khi từ bỏ tất cả mà không gặp khó khăn nào để gia nhập Đan Viện tôi rất sung sướng cảm thấy thật tự do. Giờ đây tôi dành ưu tiên cho các quan hệ sống động, cho điều chính yếu. Xã hội điện đại quảng cáo bán cho chúng ta những vật dụng hạnh phúc .. nhưng điều làm cho chúng ta hạnh phúc chính là tự do chân thật, biết từ bỏ cái tôi của mình và đặt trọn niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA.

... Lạy THIÊN CHÚA, Ngài đã quyến rũ con, và con đã để cho Ngài quyến rũ. Ngài mạnh hơn con, và Ngài đã thắng .. THIÊN CHÚA hằng ở bên con như một trang chiến sĩ oai hùng. Vì thế những kẻ từng hại con sẽ thất điên bát đảo, sẽ không thắng nổi con. Chúng sẽ phải thất bại, và nhục nhã ê chề: đó là một nỗi nhục muôn đời không thể quên (Giêrêmia 20,7+11).

("Eglise de Besançon", Bimensuel De L'Eglise Catholique Du Diocèse De Besançon, No 17, 19 Octobre 2014, trang 438-439)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt